

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 3. Non debet concedi Sacramenti participatio, ubi non
supponitur legitima dispositio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

Sensus.

Hoc est, Nisi Minister Sacramenti legitimam intentionem eliciat, & id, quod Christus fieri jussit, vel quod Ecclesia facere solet, intendat, non efficiet verum Sacramentum.

Authoritas.

Desumptum est ex Trident. Sess. 7, can. 11. & communis sensu Theologorum.

Ratio.

Quia Ministri constituti sunt à Christo, ut Sacramenta rationali modo ministrent, uti ex illo Apost. 1. ad Cor. Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi, & dispensatores Mysteriorum DEI: colligitur; ad hoc autem requiritur, ut verè facere velint id, quod Christus instituit, aut Ecclesia præcipit.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Non sufficere habitualem duntim intentionem in Ministro, sed actualem vel virtualem regiri, quia alioqui non humano modo operaretur Minister.

Deducitur 2. Nec conditionatam intentionem conditione pendente in futurum sufficere; quia alioqui Sacra-
menta non essent practica symbola, ut communiter docet
Authores.

Deducitur 3. Nec sufficere, ut Minister solam actionem
externam intendat, sed debere saltem implicitā intentionē
velle Sacramentum confidere; quia alioqui non determinaret sufficienter indifferentiam Veiborum & actionum ad
Sacramentale, ut iterum communis Authorum contra Sacra-
bonium docet.

PRINCIPIVM III.

Non debet concedi Sacramenti participatio, ubi
non supponitur legitima dispositio.

Sensus.

Hoç est, cùm ad hoc, ut Sacramentum validè & licet recipiatur, certæ à Christo & Ecclesia dispositiones in recipiente requirantur, non debet temerè ad Sacraamenta percipiendi adiungari.

Authoritas.

Desumptum est ex unanimi Theologorum consensu cum
Thoma q. 68. a. 7.

Ratio.

Quia, cum Christus ejusmodi dispositiones tum ob re-
ueriam Sacramentorum, tum ob alias graves causas re-
sisterit, meritò indignus censetur eorum participatione,
ejusmodi dispositiones afferre neglexerit.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Nullum ad ultum validè ullum Sacra-
mentum suscipere posse, nisi interpretativam saltem inten-
tionem habeat suscipiendi illud; uti tum ex variis Conciliis,
cum ex communi Theologorum consensu, tum denique ex
statim probatur, quod per Sacra menta homines DEO ini-
ciatur, & consecrantur, atque adeò deceat, ut consentiant
ejusmodi initiationem, si possunt; nam, ut in le. Invitus.
6. f. de reg. Juris dicitur, quod cuique pro eo præstatur,
vito non tribuitur; &c., ut in le. hoc jure 19. §. 2. habetur,
potest liberalitas noſenti acquiri.

Deducitur 2. Ad consequendam justificationem primam
Sacramentis Baptismi & Pœnitentiæ necessariò requiri a-
ccidit dolorem ex motivo supernaturali conceptum, uti
identinum l. 6. c. 6. & Sess. 14. c. 4. definivit, & meritò,
congruum est, ac decens, inquit Laym. l. 5. tr. 1. c. 6.
affert. 2. ut, qui per peccatum voluntariè se avertit à
DEO, illud iterum detestando ad eundem DEVM revertatur;
S. Augustinus l. 50. hom. 27. ait: Nemo eligit vitam
viam, niſi quem veteris pœnitentia. Et hom. ult. c. 2. Cate-
chismus hominum (præter Parvulos) nullus transit ad Chri-
sti, ut incipiat esse, quod non erat, niſi cum pœnitentia fuif-
quod erat.

Deducitur 3. Ad Sacra menta Vivorum præter intentio-
nem, etiam Fidem, Spem, & gratiam in suscipiente requi-
siū communiter docent Theologi.

PRIN-